

den opføres som Kapitalforbrug paa § 27, at man endvidere udelod af Beregningen alt, hvad der udførtes for optagne Laan, idet nemlig dette Punkt kom frem paa Balancen igennem Renterne af de optagne Laan, som opførtes paa Udgiftssiden, og at man endelig, hvad i øvrigt Jærnbaneudgifterne angaar, beregnede dem til den halve Værdi, som jo ogsaa den højtærede Konseilspræsident nys gjorde. Det var omtrent den Ramme, inden for hvilken man opstillede disse Beregninger i en lang Aarrække, og jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt og vilde virke til Klaring af Anskuelserne paa begge Sider, om man vedblev med denne Tradition og altsaa havde en fælles Ramme at bevæge sig inden for paa dette Omraade. Naar jeg opgør Balancen paa dette Grundlag, naar jeg for øvrigt i alt væsentligt til det samme Resultat som den højtærede Konseilspræsident, nemlig til, at vi kunne paaregne et kalkuleret Overskud — det er jo Budgettet, vi her tale om — af ca. 4 Mill. Kr. Paa den anden Side, naar man ser paa Regnskabet, saa er det jo en stor Tilfredsstillelse, at det ikke alene ikke underkender denne gunstige Beregning, men tværtimod bestyrker den i høj Grad, idet Regnskabet jo udviser et endnu gunstigere Enderesultat, end Budgettet kunde ventes at ville give. Naar vi nu ville se paa det nys aflagte Statsregnskab, ville vi imidlertid forundre os over at se, at det ender uden Overskud, ja endogsaa med en lille regnskabsmæssig Underbalance. Men det hidrører jo, som man straks kan faa Øje for, fra, at man i det forløbne Regnskabsaar ikke har benyttet Adgangen til at optage Laan til Jærnbaneanlægene. Det var kalkuleret, at der skulde optages Laan for 7,629,000 Kr., det er ikke benyttet i Regnskabsaaaret. Det staaar altsaa in blanco, og det er det, der i Virkeligheden viser sig at være det regnskabsmæssige Overskud, at man ikke har udstedt disse Laaneobligationer. Man vil altsaa se, at det drejer sig om et regnskabsmæssigt Overskud af ca. 7 Millioner Kr., medens Budgettet kun stiller i Udsigt et Overskud af 4 Millioner Kr. Naar man ikke har optaget Laan i Henhold til Jærnbaneloven, forudsætter jeg, at det ligger i, at Jærnbaneloven derom indeholder en Bemyndigelse, som Regeringen altsaa ikke har anset sig forpligtet til at benytte sig af, naar det ikke var fornødent, og det er jo ogsaa rigtigt, naar man har saa store Midler til Raadighed, at man saa optager en Del deraf af Kassebeholdningen. Kassebeholdningen er jo nemlig stegen og stegen

meget stærkt og efter en stigende Progression i Aarenes Løb, og vi have jo al Udsigt til, dersom vi blive staaende paa det Lovgivningsgrundlag, hvorpaa Budgettet hviler, at den yderligere vil stige i det kommende Aar. Naar jeg budgetterer et Overskud af 4 Millioner Kr., er der jo Udsigt til, at det, inden Finansloven gaar fra os, bliver endnu større, naar de Beparelser, man selvfølgelig kan vente foretagne, ere udførte. Men trods det, at Regnskabsbeholdningen altsaa efter sidste Regnskab ikke har modtaget nogen Forøgelse, er den dog stegen til et Beløb af 26 Millioner Kr. De ville altsaa se, hvilken overordentlig hurtig Stigning der her har fundet Sted, idet vi for fire Aar siden omtrent havde spist Kassebeholdningen op. Vi ere altsaa nu inde paa den Vej, som vi vare inde paa forud for den provisoriske Tid, hvor der opsamledes en betydelig Kassebeholdning, og man kan vist ikke noksom gøre opmærksom paa, at det er en uheldig Vej. Det var jo under Stilstandsperioden forud for Provisorierne, at dette skete, da Reformer og Lovgivningsforanstaltninger hvilede paa Grund af den politiske Konflikt. Disse Aaringer var det, at man her i Landet opsamlede den store Kassebeholdning. Efter 1894 ere vi jo komne ind i en lignende Stilstandsperiode, om end ikke fuldt saa akut som tidligere, og denne Stilstandsperiode medfører jo altsaa, at naar de Foranstaltninger og Reformer, som man maatte ønske satte igennem, ikke gennemføres, saa opsamles der stadig større og større Beholdninger i Statskassen. Det er, gentager jeg, en overordentlig uheldig Bane, thi den indeholder jo adskillig Fristelse, særlig ogsaa for Lovgivningsmagten, til ikke at tage det saa nøje med Statskassens Midler, naar man ved, at man har et saadant Rygstød, som nu allerede repræsenterer 26 Millioner Kr., og som i Løbet af dette, indeværende Finansaar utvivlsomt vil vokse meget betydeligt, saa at vi vist i det mindste kunne regne med en Kassebeholdning ved Udgangen af dette Finansaar af en 30 Millioner Kr. Det vil altsaa af dette Hensyn være overordentlig heldigt, om vi kunde komme ind i en virkelig virksom Lovgivningsperiode, og dertil have vi jo nu Midler for Haanden baade i den alt opsparede Kassebeholdning og i det stadig voksende Overskud, som hvert Finansaar giver.

Det foreliggende Finanslovsforslag har jo for øvrigt i alt væsentligt det sædvanlige Indhold uden noget særligt fremtrædende Præg. Jeg skal med Anerkendelse